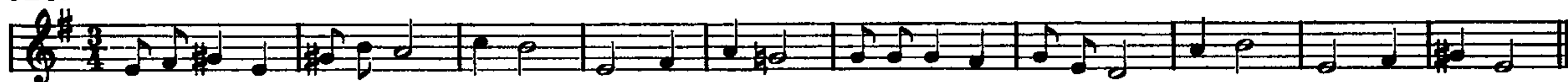

A z tech kosteček
bude zámeček,

budú povídat:
byu to syneček.

626.

Z Bělé

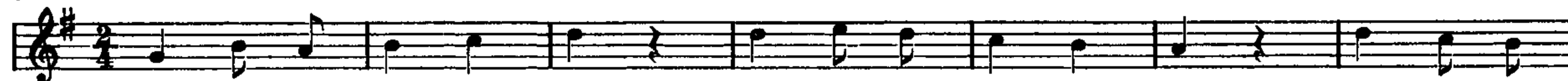
Nechoď, Janku, za vo-du za tu na - šu Zu-sku, le - bo tě tam za - bi - ju pod ze - le - nu hru - šku.

Nechoď, Janku, za vodu za tu našu Zusku,
lebo tě tam zabiju pod zelenou hrušku.

320. OPUŠTĚNÝ

627.

Z Rudíkova od Třebíče

Dyž tys mě ne - chce - la, mě - las mně po - vě - dít, mě - las mě

za se - bou dvě le - ta ne - vo - dít, dvě le - ta ne - vo - dít.

Dyž tys mě nechcela,
mělas mně povědít,
mělas mě za sebou
[: dvě leta nevodit. :]

Rokyta, rokyta,
rokytový proutek,
ponesu pro tebe
dvě leta zármutek.

Jedličko zelená,
neopouštěj vrška,
jak mě opustila
má panenka hezká.

Dvě leta nevodit,
mělas mně dat zprávu,
mělas nesedávat
dvě leta na prahu.

Jedličko zelená,
neopouštěj chvojí,
jak mě opustilo
moje potěšení.

628.

Od Kyjova

Dyž si mě nechtě - la, mě - las mně po - vě - dět, že tvé če - rné o - či nechcú na mne hle - dět.

Dyž si mě nechtěla,
mělas mně povědět,
že tvé černé oči
nehcú na mne hledět.

A šak budú rády
pohledávat po mně,
dyž se mně šablíčka
po zemi potáhne.*)

*) Dyž si mě nechtěla,
dyž já sem tebe chtěl,
včilej sem, má milá,
na tebe zapomněl.

629.

Od Ulašského Meziříčí

Tichá voda, tichá,
zakalila si sa,
moje potěšení,
oddálilo si sa.

Kameni, kameni,
namluvil bys vodu,
a tebe, děvečko,
namluviť nemožu.

Jedličko chvojová,
neopuščaj ty mňa,
už mia opustila
galanečka moja.